

Sygn. akt I C 1107/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2021 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Marek Jasiński

Protokolant: Joanna Czyżewska

po rozpoznaniu 5 lutego 2021 r. w G.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko Towarzystwu (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od Towarzystwa (...) z siedzibą w W. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 1045,50 zł (tysiąc czterdzieści pięć złotych pięćdziesiąt groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 26 grudnia 2019 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od Towarzystwa (...) z siedzibą w W. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 387 zł (trzysta osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1107/20

UZASADNIENIE

Pozwem z 13 marca 2020 r. powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego Towarzystwa (...) z siedzibą w W. kwoty 1045 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 26 grudnia 2019 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

Roszczenie powoda wynikało z odpowiedzialności pozwanego jako ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej sprawcy kolizji drogowej z 23 sierpnia 2019 r. i dotyczyło kosztów najmu pojazdu zastępczego na czas technicznie i ekonomicznie uzasadnionego okresu związanego z naprawą pojazdu uszkodzonego – R. T. (1), który następnie przelał wierzytelność na rzecz powoda.

Ubezpieczyciel uznał swą odpowiedzialności przyznał pozwanemu odszkodowanie w wysokości 3198 zł. Powód dochodzi różnicy w wysokości wypłaconego odszkodowania, a rzeczywiście poniesionymi przez uszkodzonego kosztami najmu pojazdu zastępczego.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z 29 czerwca 2020 r. wydanym w sprawie XIV Nc 1456/20 Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany Towarzystwo (...) z siedzibą w W. złożył sprzeciw, zaskarżając nakaz w całości i wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany zarzucił, że poszkodowany niezadanie przyczynił się do zwiększenia rozmiaru szkody, bowiem został poinformowany o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego z wypożyczalni współpracującej z pozwanym, jak również o wysokości stawki wynoszącej 260 zł netto za dobę za pojazd segmentu E.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

23 sierpnia 2019 r. doszło do kolizji drogowej, w której uszkodzony został należący do R. T. (2) samochód marki B.. Sprawca kolizji ubezpieczony był z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody wywołane ich ruchem w Towarzystwo (...) z siedzibą w W..

okoliczność bezsporna.

Po zgłoszeniu szkody R. T. (2) poinformowany został przez (...) o możliwości skorzystania z oferty wypożyczalni pojazdów współpracującej z ubezpieczycielem oraz o tym że w przypadku wynajęcia pojazdu we własnym zakresie, koszt wynajmu zostanie uznany do wysokości stawki obowiązującej w tej wypożyczalni, tj. 260 zł netto. R. T. (2) nie został poinformowany o szczegółach proponowanej oferty wypożyczalni, poza wysokością stawki dobowej za najem.

dowód: pismo (...) k. 56, akta szkody – k. 60.

17 września 2019 r. R. T. (2) zawarł z Przedsiębiorstwem Usługowo Handlowym (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. umowę najmu pojazdu zastępczego (...), tj. R. (...), na czas naprawy jego pojazdu marki B. (...) po kolizji 23 sierpnia 2019 r. Okres najmu wynosił 10 dób i uwarunkowany był okresem oczekiwania na ocenę techniczną, oczekiwania na części zamienne i technologicznym czasem naprawy. Stawka za dobę najmu wynosiła 345 zł netto. Umowa nie przewidywała obowiązku zapłaty przez najemcę kaucji, ani żadnych innych dodatkowych opłat, limitem kilometrów. Pojazd objęty był pełnym ubezpieczeniem OC i AC bez udziału własnego najemcy w ewentualnej szkodzie w pojeździe. Łączny koszt najmu pojazdu zastępczego wyniósł 4243,50 zł brutto. Stawka najmu nie odbiegała od stawek występujących na lokalnym rynku.

dowód: umowa najmu – k. 11, faktura VAT – k. 12, kosztorys najmu pojazdu zastępczego – k. 16 – 17, zlecenie naprawy i kosztorys naprawy – k. 19 – 22, oświadczenie R. T. (2) – k. 25, zeznania świadka R. T. (2) – k. 90, oferty – k. 23-24.

W związku z zawarciem umowy najmu pojazdu zastępczego z R. T. (2), pracownik serwisu (...) kontaktował się pocztą elektroniczną z Towarzystwem (...) celem ustalenia, na jakich warunkach miałyby być zawarta umowa najmu pojazdu proponowana przez ubezpieczyciela, pytając między innymi o to, jaki samochód otrzyma poszkodowany (marka, segment, wiek), czy otrzyma pojazd „od ręki”, czy będzie konieczne oczekiwanie na niego, czy samochód zostanie podstawiony, czy poszkodowany będzie musiał go odebrać, czy wiąże się z tym dodatkowe opłaty, jaki będzie okres najmu, czy będzie limit kilometrów, a jeżeli tak, to czy z jego przekroczeniem będzie wiązać się dodatkowa opłata, czy poszkodowany będzie musiał wpłacić kaucję, czy umowa będzie przewidywała dodatkowe opłaty lub kary umowne, a także zwrócił się o przedstawienie wzoru umowy.

W odpowiedzi na powyższe, ubezpieczyciel przekazał dane kontaktowe do wypożyczalni, z którą współpracuje, wskazując, że w zakresie powyższych pytań należy kontaktować się z wypożyczalnią.

dowód: korespondencja stron – k. 13 – 15.

17 września 2019 r. R. T. (2), jako cedent, zawarł z Przedsiębiorstwem Usługowo Handlowym (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., jako cesjonariuszem, umowę o przelew wierzytelności z polisy OC sprawcy szkody.

9 października 2019 r. (...) sp. z o.o. zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. umowę powierniczego przelewu wierzytelności z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego w związku ze szkodą z 23 sierpnia 2019 r.

dowód: umowy przelewu – k. 26-27, 28.

Ubezpieczyciel uznał swą odpowiedzialności przyznał pozwanemu odszkodowanie w wysokości 3198 zł.

dowód: okoliczność bezsporna.

(...) sp. z o.o. wezwała Towarzystwo (...) z siedzibą w W. do zapłaty kwoty 1045,50 zł stanowiącej różnicę między przyznanym i wypłaconym odszkodowaniem, a kosztami najmu pojazdu zastępczego zgodnie z umową z 17 września 2019 r. Ubezpieczyciel odmówił wypłaty spornej części odszkodowania.

dowód: korespondencja stron – k. 31 – 32.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy, istotny dla rozstrzygnięcia, stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zaoferowanych przez strony dowodów w postaci wyżej opisanych dokumentów, których autentyczność i wiarygodność nie była w toku procesu kwestionowana, nie budziła również wątpliwości Sądu.

Należy podkreślić, że stan faktyczny był między stronami bezsporny. W szczególności nie była kwestionowana odpowiedzialność pozwanego co do zasady, jako ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody z 23 sierpnia 2019 r., ani technicznie i ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego, a także skuteczność nabycia przez powoda wierzytelności z tego tytułu. Istota sporu sprowadzała się do oceny tego, czy poszkodowany decydując się na skorzystanie z oferty najmu pojazdu zastępczego przedstawionej mu przez warsztat naprawczy, a nie ubezpieczyciela, nie dopełnił obowiązku minimalizacji zakresu szkody.

Roszczenie powoda oparte było na przepisach art. 822 k.c. w zw. z art. 34 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...). Zgodnie z treścią przepisu art. 822 § 1, 2 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem, których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody będące następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

Nie budzi wątpliwości, co z resztą nie było w procesie kwestionowane, że do należnego, ustalonego zgodnie z zasadami określonymi w art. 361 k.c. i 363 k.c. odszkodowania, wchodzi również koszt najmu pojazdu zastępczego na okres uzasadniony zakresem i technologią naprawy, czasem koniecznym na sprowadzenie części zamiennych, czy też czynnościami w postępowaniu likwidacyjnym. Oczywiście, biorąc pod uwagę dyspozycję przepisu art. 362 k.c., zgodnie z którym ustalając wysokość odszkodowania, Sąd bierze pod uwagę przyczynienie się poszkodowanego do powstania szkody, jak również zwiększenia jej rozmiaru, jednakże w okolicznościach niniejszej sprawy, brak było podstaw do uznania, że poszkodowany R. T. (2), decydując się na skorzystanie z oferty najmu pojazdu zastępczego przedstawioną przez warsztat naprawczy, a nie ubezpieczyciela, doprowadził do zwiększenia rozmiaru szkody. Słusznie bowiem wskazuje powód, że poszkodowany nie ma obowiązku wyboru oferty, kierując się wyłącznie wysokością stawki. Umowy najmu samochodów zawierane z wypożyczalnią obwarowane są bowiem szeregiem dodatkowych warunków i opłat, jak choćby opłatami związanymi z usługą podstawienia i odbioru pojazdu, kaucją, limitem kilometrów, czy kwestią tzw. udziału własnego najemcy w ewentualnej szkodzie w pojeździe. Ustalony w sprawie stan faktyczny wskazuje, że poszkodowany nie miał realnej możliwości weryfikacji warunków oferty ubezpieczyciela, czy właściwie współpracującej z nim wypożyczalni. Na skierowane do ubezpieczyciela zapytanie o

pozostałe warunki, poszkodowany nie uzyskał odpowiedzi – ubezpieczyciel odesłał go do wypożyczalni. Poszkodowany nie ma obowiązku wyboru oferty najtańszej w sytuacji, gdy pozostałe warunki umowy najmu mogą być dla niego niekorzystne, zatem wybór oferty, która wprawdzie jest droższa niż oferta przedstawiona przez ubezpieczyciela, ale nie jest obwarowana żadnymi dodatkowymi opłatami, czy warunkami, a jednocześnie stawka dobowa najmu pojazdu nie odbiega od stosowanej na lokalnym rynku, nie może być uznane za niewykonanie przez niego obowiązku minimalizacji szkody.

W konsekwencji, Sąd uznał, że odszkodowanie powinno obejmować rzeczywisty koszt najmu pojazdu zastępczego i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozwem, stanowiącą różnicę między tymi kosztami i przyznanym przez pozwanego odszkodowaniem, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, stosownie do przepisów art. 481 k.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, uznając pozwanego za stronę przegrywającą spór w całości, a w konsekwencji zobowiązaną do zwrotu powodowi celowych kosztów dochodzenia swoich praw, na które złożyła się opłata sądowa od pozwu w wysokości 100 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 270 zł, powiększone o opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Sygn. akt I C 1107/20

ZARZĄDZENIE

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)